

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΜΑΘΗΜΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ Β'.

4. 11

ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΣΥΝΟΨΙΣ,

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ὑπὸ

Α. ΚΟΡΑΗ,

Ἡνὸν δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἐπιδιορθωθείσα
ὑπὸ Γ. Π. Κ. ἐκδίδεται

ὑΠΟ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ.

« Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς ».
ΜΑΘ. κβ'. 23.

« Οἱ πατέρες τὰ τέκνα ὑμῶν... ἐκτρέφετε ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ».
Ἐφεσ. ζ'. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ,
(ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ, Ἀριθ. 213.)

1847.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

1875

1875

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

1875

1875

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1875

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
(1875)

1875

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΜΑΘΗΜΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ Β΄.

ΓΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΣΥΝΟΨΙΣ,

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ὑπὸ

Α. ΚΟΡΑΗ,

Νῦν δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ἐπιθεωρεῖται

ὑπὸ Ι. Π. Κ. ἐκδίδεται

ὑΠΟ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ.

*Αγ. Παλαμίου
Βιβλιοθήκη*

1890

« Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς Γραφάς ». MATΘ. κβ'. 23.

« Οἱ πατέρες τὰ τέκνα ὑμῶν... ἐκτρέφετε ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ». Ἐφεσ. ζ'. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ,

(ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ, Ἀριθ. 215.)

1847.

BIBLIOTHÈKE
AKADHMIAΣ
ATHNΩN

1934/4574

ΛΗΜΜΑ
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Πρὸς τοὺς Δημοδιδασκάλους τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

Η Σύνοψις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἱστορίας ἐτυπώθη πρὸ χρόνων ὁμοῦ μὲ τὴν Κατήχησιν τοῦ Πλάτωνος, Μητροπολίτου Μόσχας, ὑπὸ τοῦ μεταφράσαντος αὐτὴν σοφοῦ γέροντος Κοραῆ, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην θέλει τιμᾶ διαπαντός ἡ Ἑλλάς. Τὸ ἔργον τοῦτο ἔγεινε τότε πρὸς χρῆσιν τῶν κοινῶν σχολείων τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους κατατρυχομένου ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ τώρα δὲ μετατιπούμενον διορίζεται πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἀνεγειρομένων καὶ προστατευομένων, θεῖα συνάρσει, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος αὐτόνομου.

Τὸ βιβλίον περιέχον 9 κεφάλαια διαλαμβάνει ἐν συνύψει περὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰ ἕξ πρῶτα, καὶ περὶ τῆς Νέας εἰς τὰ τρία ἐπόμενα. Οἱ δὲ μαθηταὶ οἱ διοριζόμενοι νὰ σπουδάσωσι τὸ μάθημα τοῦτο εἰς τὸν Ν. Ὅδηγόν τῆς μεθόδου, εἶναι οἱ τῆς ζ'. κλάσεως καὶ οἱ τοῦ Α' τμήματος τῆς Η' τῆς Ἀναγνώσεως, ὡς οἱ πλέον προβεβηκότες εἰς ἡλικίαν καὶ μάθησιν, ἀποστηθίζοντες αὐτὴν καὶ κατ' οἶκον, οἱ μὲν τῆς Ζ' τὰ τῆς Η. Διαθήκης, οἱ δὲ τοῦ Α' τμήματος τὰ τῆς Νέας. Τὴν δ' Ἱερὰν Κατήχησιν θέλουσι ἀρχίσει οἱ προβιβασμένοι εἰς τὸ β' τμήμα τῆς δευτέρας τῆς Ἀναγνώσεως.

Εἶναι δὲ καλὸν οἱ διδάσκαλοι νὰ ἐξηγῶσι κατὰ Σάββατον, μετὰ τὴν ἀπὸ μεσημβρίας παράδοσιν τῶν μαθητῶν, ἢ καθ' ἑορτὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, εἰς ἐπήκοον ὄλων τῶν μαθητῶν, τὴν σειρὰν τῆς Ἱστορίας ταύτης, προμελετώντες αὐτοὶ ἄλλην ἐκτενεστέραν, ἥτις θέλει τυπωθῆ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1830.

Τὸ προεδρεῖον αὐτῆς μέλος

Ι. Π. Κ.

ΣΥΝΟΨΙΣ
ΤΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΟΝ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΩΣ ΤΟΥ
ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ ΚΑΙΡΟΝ.

1. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. Τί λέγεται κόσμος;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Κόσμον ὀνομάζομεν ὅλα ὁμοῦ τὰ κτίσματα,
τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα.

2. Ἐρ. Ποῖα λέγονται ὀρατὰ κτίσματα;

Ἄπ. Ὅρατὰ κτίσματα λέγονται, ὅσα βλέπομεν: οἶον ὁ
ἄνθρωπος, τὰ ζῶα, ὁ ἥλιος, τὰ ἄστρα, ἡ Γῆ κτλ.

3. Ἐρ. Ποῖα λέγονται ἀόρατα κτίσματα;

Ἄπ. Ἀόρατα εἶναι, ὅσα καταλαμβάνονται μὲ μόνον τὸν
νοῦν οἶον ἡ ψυχὴ ἡμῶν καὶ τὰ λοιπὰ κτιστὰ πνεύματα, οἶον
οἱ Ἄγγελοι κτλ.

4. Ἐρ. Τίς ἔκτισεν τὸν κόσμον;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦτο λέγεται ποιητὴς τοῦ Οὐ-
ρανοῦ καὶ τῆς Γῆς καὶ ὅλων τῶν κτισμάτων.

5. Ἐρ. Ἀπὸ τί καὶ πῶς ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

Ἄπ. Ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, εἰς ἑξ
ἡμέρας, μὲ μόνον τὸν λόγον αὐτοῦ (1).

(1) Γεν. Κ. Α΄. — Αἱ ἐρωτήσεις πρέπει νὰ ἀντιστρέφονται ὑπὸ τοῦ δι-
δασκάλου καὶ νὰ διαβέτωνται εἰς ἄλλην τάξιν, ὅτε παραδίδονται οἱ μα-
θηταὶ τὸ δεῦτερον τὴν Ἱερὰν ἱστορίαν καὶ σπουδάζουν αὐτὴν κατ' οἶκον,
καθὼς διετάχθη εἰς τὸν Παιδαγωγόν· οἶον, ὁ οὐρανός, τὰ ἄστρα, ὁ ἥλιος,
ἡ σελήνη, ἡ γῆ κτλ. τί λέγονται ὅλα ὁμοῦ;—Κόσμος.—Τίς ἔκτισεν αὐ-

6. Ἐρ. Πότε ἐκτίσθη ὁ κόσμος;
 Ἀπ. Ὁ κόσμος ἐκτίσθη πέντε χιλιάδας καὶ πεντακοστίους ἑπτὰ χρόνους πρὸ τοῦ νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς.
7. Ἐρ. Τίς ἦτον ὁ πρῶτος ἄνθρωπος;
 Ἀπ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ὁ Ἀδάμ.
8. Ἐρ. Τίς καὶ ἀπὸ τί ἐπλασε τὸν Ἀδάμ;
 Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν Ἀδάμ ἀπὸ γῶμα.
9. Ἐρ. Εἰς ποίαν κατάστασιν ἐπλάσθη ὁ Ἀδάμ;
 Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν δεσποτείαν ἐπάνω εἰς τὰ ζῶα.
10. Ἐρ. Κατὰ τί ἦτον ὅμοιος ὁ ἄνθρωπος μετὸν Θεόν;
 Ἀπ. Ὁ ἄνθρωπος ἦτον ὅμοιος μετὸν Θεὸν κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς φύσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, καθὼς καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν καὶ ἀγιότητα.
11. Ἐρ. Κατὰ τί φαίνεται ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως;
 Ἀπ. Καθ' ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκε μόνον σῶμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, καθὼς καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἀλλὰ τὸν ἐστόλισε μετὰ λόγον καὶ

τὸν τὸν κόσμον; — Ὁ Θεός. — Ἀπὸ τί καὶ πῶς τὸν ἐκτίσεν; — Ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ μετὰ μόνον τὸν λόγον του. — Διὰ τοῦτο πῶς λέγεται ὁ Θεός; — Κτίστης καὶ Δημιουργός τοῦ παντός. — Εἰς πόσας ἡμέρας ἐκτίσεν ὁ Θεός τὸν Κόσμον; — Εἰς ἕξ. — Ἄμμη τὸν ἄνθρωπον τίς τὸν ἐπλασεν; — Ὁ Θεός. — Καὶ ἀπὸ τί τὸν ἐπλασεν; — Ἀπὸ γῶμα. — Μόνον τὸ σῶμα ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἢ καὶ ἄλλο τι; — ἔχει καὶ ψυχὴν ἀθάνατον. — Πῶς ὀνομάζετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος; — Ἀδάμ. — Μόνον τὸν Ἀδάμ ἐπλασεν ὁ Θεός; — Ὁχι, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐάν τὴν γυναῖκά του κτλ. Ἀφοῦ διέλθωσιν οὕτως ὅλον τὸ προκείμενον μάθημα ἐρωτώμενοι, κατόπιν ἐρωτῶνται νὰ ἐκθέσωσι τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐάς, ὑπὸ τίνος, καὶ πῶς ἐπλάσθησαν, ποῦ ἐτέθησαν, καὶ τί ἐπραξάν. Τοιαῦται ἐκθέσεις, ἂν δὲν τὸ συγχωρῇ τότε ἡ ὠρα, ἐμποροῦν νὰ γίνωνται εἰς τὸ μάθημα τῆς ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν. Οἱ μαθηταὶ ἐκθέτωσι τότε προφορικῶς, καθὼς καὶ γραπτῶς τὰ τοιαῦτα μαθήματα, καθὼς καὶ τὴν ἠθικὴν ἐφαρμογὴν των, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων των, ἐρωτώμενοι, ὅπως εἶναι διατεταγμένον, εἰς τὸ περὶ ἐκθέσεως τῶν ἰδεῶν μάθημα.

νοῦν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν ψυχὴν πνευματικὴν καὶ ἀθάνατον, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸν Δημιουργόν του.

12. Ἐρ. Πῶς ἐτέθη ὁ Ἀδάμ ἀφοῦ ἐπλάσθη;

Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἐτέθη εἰς τὸν κήπον τῆς Ἐδέμ ὀμοῦ μετὰ τὴν Ἐῶαν τὴν γυναῖκά του.

13. Ἐρ. Πῶς εὗρεκε τὴν Ἐῶαν;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς εἶχε πλάσει καὶ αὐτὴν ἀπὸ μίαν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ.

14. Ἐρ. Ἦτον τότε ἀμαρτωλὸς ὁ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁχι. Ὁ Ἀδάμ ἦτον ἀθῶος καὶ ἤθελε ζῆσει διὰ παντός εὐδαίμων, ἂν δὲν παρήκουε τοῦ Θεοῦ ἀμαρτήσας.

15. Ἐρ. Ποῖον ἦτο τὸ ἀμάρτημα τοῦ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Ἀδάμ ἠμάρτησε, διότι παρακούων τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἔφαγε τὸν καρπὸν ἐκείνου τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται ξύλον τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν.

16. Ἐρ. Ποῖας παρεκίνησε τὸν Ἀδάμ νὰ παραβῇ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ;

Ἀπ. Ἐῶα ἡ γυνὴ του, ἡ ὁποία ἐπλανήθη ἀπὸ τὸν ὄφιν, ἤγγουν τὸν διάβολον, τὸν εἰσελθόντα εἰς αὐτόν.

17. Ἐρ. Ποία ἐστάθη ἡ παιδεία τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπαίδευσεν τὸν Ἀδάμ μετὰ τοῦτο, νὰ τὸν ὑποβάλῃ δηλαδὴ εἰς τὰς δυστυχίας τῆς παρουσίας ζωῆς, καὶ εἰς τὸν θάνατον.

18. Ἐρ. Τί κακὸν ἐπροξένησεν ἡ ἀμαρτία τοῦ Ἀδάμ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ;

Ἀπ. Διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδάμ κατεστάθησαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἀμαρτωλοὶ καὶ θνητοί.

19. Ἐρ. Τί ὑπέσχεθη ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ἠμάρτησεν ὁ Ἀδάμ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ὑπέσχεθη, ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς ἔμελλε νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφειος¹.

20. Ἐρ. Τί ἐσήμαινεν αὕτη ἡ ὑπόσχεσις;

Ἀπ. Αὕτη ἐσήμαινεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς (ὅστις

(1) Γεν. γ'. 15.

νά γεννηθῆ ἐκ Παρθένου) ἔμελλε νά ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆν ἐξουσίαν τοῦ διαβόλου, ἵγουν τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

21. Ἐρ. Τί μᾶς διδάσκει ἡ Γραφή διὰ τὴν ζωὴν τῶν πρώτων ἀνθρώπων;

Ἄπ. Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔζων τότε πολλὰ περισσότερον καιρὸν, ἀφ' ὅ,τι ζῶσι τὴν σήμερον¹.

22. Ἐρ. Τί πρέπει νά σημειώσωμεν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀδάμ;

Ἄπ. Πρέπει νά σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἀμαρτία ἤρχισε νά βασιλεύῃ εὐθὺς μετὰ τὴν δημιουργίαν.

23. Ἐρ. Τί παράδειγμα ἔχομεν τούτου;

Ἄπ. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Κάϊν, υἱοῦ τοῦ Ἀδάμ.

24. Ὅποιαν ἀμαρτίαν ἔκαμεν ὁ Κάϊν;

Ἄπ. Ὁ Κάϊν ἐφόνησε διὰ φθόνον Ἄβελ τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἐγέννησεν ἀσεβεῖς ἀπογόνους.

25. Ἐρ. Ποῖον υἶν ἔδωσεν εἰς τὸν Ἀδάμ ὁ Θεός, ἀφοῦ ἐφρονεῖθη ὁ Ἄβελ;

Ἄπ. Ἐδωκεν εἰς αὐτὸν τὸν Σῆθ² ἀπὸ δὲ τὴν γενεάν αὐταῖ ἐλάτρευθη ὁ Θεός μερικὸν καιρὸν.

26. Ἐρ. Ποῖος ἐφάνη ὁ δυναμωτότερος ἀπὸ τοὺς Πατριάρχας ἀπογόνους τοῦ Σῆθ;

Ἄπ. Ὁ Ἐνώχ διὰ τὸν ὅποιον ἡ Γραφή λέγει, ὅτι ἤτον ἄγιος ἄνθρωπος³ ὅτι περιεπάτησε μετὰ τὸν Θεόν καὶ ὅτι δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ τὸν ἀνέλαβεν ὁ Θεός ἀπὸ τὸν κόσμον.

27. Ἐρ. Διὰ τί ἀνελήφθη τοιουτοτρόπως ὁ Ἐνώχ;

Ἄπ. Ὁ Ἐνώχ ἀνελήφθη διὰ τὴν εὐσεβείαν του, καὶ διὰ νά μάθωσιν ἐκεῖνου τοῦ καιροῦ οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶναι ἀμοιβαῖ διὰ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν.

28. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σῆθ μετὰ καιρὸν;

Ἄπ. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σῆθ διεφθάρησαν, διότι ἐσυγγένευσαν μετὰ τοὺς ἀσεβεῖς ἀπογόνους τοῦ Κάϊν².

(1) Γεν. δ'. καὶ ε'. (2) Γεν. ζ'. καὶ ζ'.

16. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς τὸν ἠλλόγησε διὰ τὴν φρόνησιν καὶ ἀρετὴν του καὶ μετὰ δεκατρεῖς χρόνους κατεστάθη κυβερνήτης ὅλης ἐκείνης τῆς βασιλείας.

17. Ἐρ. Ἰακώβ ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωσήφ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ἡ πείνα ἠνάγκασε τὸν Ἰακώβ ν' ἀφήσῃ τὴν γῆν Χαναάν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον με' ὅλην τὴν οἰκογένειάν του, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη Ἰωσήφ ὁ υἱὸς του.

18. Ἐρ. Εἰς ποίαν κατάστασιν κατήντησαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Αὐτοὶ ἐπληθύνθησαν καὶ ἐκραταιώθησαν κατὰ πολλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωσήφ¹.

19. Ἐρ. Ἐμείναν πάντοτε αὐτοὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὅχι· μετὰ διακοσίους σχεδὸν χρόνους ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ἓνας βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ τοὺς ἀφανίσῃ.

20. Ἐρ. Τίνα ἔστειλεν ὁ Θεὸς τότε διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Μωϋσῆν, ὁ ὁποῖος ἐστάθη μέγας Προφήτης, καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

21. Ἐρ. Πῶς κατέπεισεν ὁ Μωϋσῆς τῆς Αἴγυπτου τὸν Βασιλέα ν' ἀφήσῃ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ νὰ ἐκβῇ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε διάφορα θαύματα, καὶ ἐπαίδευσεν τὴν Αἴγυπτον με' δέκα μεγάλας πληγὰς, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ ἐσχάτη ἦτο νὰ θανατώσῃ ἓνας Ἄγγελος εἰς μίαν νύκτα ὅλα τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

22. Ἐρ. Τί ἐπρόσταξε τότε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐπρόσταξεν αὐτοὺς νὰ σφάξωσιν ἓνα πρόβατον ὁ καθεὶς εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ τὸ φάγωσι με' ἄζυμα· τὰς δὲ θύρας τῶν ὀσπητίων των νὰ χρίσωσι με' τὸ αἷμα τοῦ προβάτου, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇ εἰς αὐτὰ ὁ ἐξολοθρευτὴς Ἄγγελος².

(1) Ἐξοδ. 4 κεφ. 4. (2) Ἐξοδ. 16.

23. Ἐρ. Πῶς ὠνομάσθη ἡ τελετὴ αὕτη;

Ἀπ. Αὕτῃ ὠνομάσθη Πάσχα, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸ εἴρταζον κάθε χρόνον.

24. Ἐρ. Πῶς τὸ εἴρταζον;

Ἀπ. Ἐσφαζον καὶ ἔτρωγον τὸ πρόβατον ἔτρωγον δὲ καὶ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἔθαγεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

25. Ἐρ. Τί ἔκαμαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἀφοῦ εἴρτασαν τὸ Πάσχα εἰς τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἔχοντες ὁδηγὸν τὸν Μωϋσῆν¹.

26. Ἐρ. Πόσοι χρόνοι ἐπέρασαν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ἕως τῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Ἀπ. Τετρακόςιοι εἰκοσιεννέα χρόνοι.

ΚΕΦΑΛ. Δ'

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΩΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ.

1. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ;

Ἀπ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐδίωξε μὲ τὸ στρατεύμα του, καὶ τοὺς ἔφρασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης².

2. Ἐρ. Πῶς ἐσώθησαν οἱ Ἰσραηλῖται;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἐχώρισε τὰ νερά τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ λαὸς ἐπέρασε χωρὶς νὰ βραχῶσιν οἱ πόδες των.

3. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου;

Ἀπ. Ἠθέλησε καὶ αὐτὸς νὰ περάσῃ κατόπι τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἀλλὰ τὰ νερά ἐστράφησαν πάλιν εἰς τὸν τόπον των, καὶ τὸν ἔπληξαν μὲ ὄλην του τὴν στρατιάν.

(1) Ἐξοδ. ιη. (2) Ἐξοδ. ιδ'.

4. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς πενήτηντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς ἐφανέρωσεν ἑπάνω εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ τὸν Δεκάλογον, ἔγουν τὰς δέκα ἐντολάς τοῦ νόμου¹.

5. Ἐρ. Δὲν ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἄλλους νόμους εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, παρὰ τοὺς ἠθικοὺς νόμους τοῦ Δεκαλόγου;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν διαφοροὺς ἄλλους νόμους πολιτικοὺς καὶ ἱερουργικοὺς².

6. Ἐρ. Ποίους ὀνομάζει νόμους πολιτικοὺς;

Ἄπ. Νόμοι πολιτικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, ὅσοι διέτασσαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ φυλάττηται ἡ τάξις καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν.

7. Ἐρ. Καὶ ποίους λέγεις ἱερουργικοὺς νόμους;

Ἄπ. Οἱ ἱερουργικοὶ νόμοι διέτασσαν τὰς τελετὰς ἢ τὰς ἑξωτερικὰς πράξεις τῆς θείας λατρείας, οἷον τὰς θυσίας, τὰς προσφορὰς, τὰς ἑορτὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

8. Ἐρ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπῆγεν εὐθὺς εἰς τὴν γῆν Χαναάν;

Ἄπ. Ὁ λαὸς οὗτος διέτριψε χρόνους τεσσαράκοντα εἰς τὴν ἔρημον, πρὸ τοῦ νὰ ἔμβῃ εἰς ἐκείνην τὴν γῆν.

9. Ἐρ. Πῶς ἔζησεν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τοὺς τεσσαράκοντα τοῦτους χρόνους;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς τὸν ἔθρεψε διὰ θαύματος μετὰ τὸ Μάννα, τὸ ὁποῖον ἔστειλε καθημέραν, πλὴν τοῦ Σαββάτου.

10. Ἐρ. Εἰσέβη καὶ ὁ Μωϋσῆς μετὰ τὸν θάνατόν του;

Ἄπ. Ὁχι· αὐτὸς ἀπέθανεν, ὅταν ἐτελείωσαν οἱ τεσσαράκοντα χρόνοι³.

11. Ἐρ. Τίς ἔλαβε τὸν τόπον τοῦ Μωϋσῆως μετὰ τὸν θάνατόν του;

Ἄπ. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, τὸν ὁποῖον ἐκλεξεν ὁ Θεὸς διάδοχόν τοῦ Μωϋσῆως⁴.

12. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς;

Ἄπ. Ὁ Ἰησοῦς ἐνίκησε μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοὺς βα-

(1) Ἐξοδ. κ. κἀ. καὶ ἐξ. (2) Ἐξοδ. κ'. (3) Δευτερ. λδ'.

(4) Ἰησ. α καὶ ἐξ.

σιλείς και τὰ ἔθνη τῆς γῆς Χαναάν, και ἐκατοίκησεν εἰς αὐ-
τὴν τὸν λαὸν Ἰσραήλ.

13. Ἐρ. Τίς ἐκυβέρνησε τὸν λαὸν τοῦτον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ. Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ ἐκυβερνήθη ἀπὸ κριτῶν, τοὺς
ὁποίους ἤγειρεν ὁ Θεὸς ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, και τῶν ὁποίων
ὁ τελευταῖος ἦτον ὁ προφήτης Σαμουὴλ.

14. Ἐρ. Ποία μεταβολὴ συνέβη μετέπειτα εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἰσ-
ραηλιτικοῦ λαοῦ;

Ἀπ. Ὁ λαὸς ἐζήτησε βασιλέα, και πρῶτος βασιλεὺς ἐστάθη
ὁ Σαοὺλ, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ κατὰ
προσταγὴν τοῦ Θεοῦ¹.

15. Ἐρ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Σαοὺλ;

Ἀπ. Ἐπειδὴ ἀπεβλήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὁ Σαοὺλ διὰ τὴν πα-
ρακοὴν του, ἔχρισεν ὁ προφήτης Σαμουὴλ τὸν Δαβίδ, ὅστις ἦτον
ὁ δεύτερος Βασιλεὺς².

16. Ἐρ. Τί ἦτον ὁ Δαβίδ;

Ἀπ. Ὁ Δαβίδ ἦτο βασιλεὺς και προφήτης και αὐτὸς συνέ-
γράψε τοὺς περισσοτέρους ψαλμοὺς τοῦ ψαλτηρίου.

17. Ἐρ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Δαβίδ;

Ἀπ. Σολομὼν ὁ υἱὸς του, ὅστις ἔδειξε μεγάλην σοφίαν
και πολλὴν εὐσέβειαν κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας του³.

18. Ἐρ. Τί ἀξιόμνημόνευτον ἔκαμεν ὁ Σολομὼν;

Ἀπ. Ὁ Σολομὼν ἔκτισε τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ναὸν τῆς
Ἱερουσαλήμ⁴.

19. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Σολομὼν εἰς τὸ γῆρας του;

Ἀπ. Ἐπλανήθη ἀπὸ τὰς γυναῖκάς του, και διεφθάρη τόσο, ὥστε
να εἰσάξῃ τὴν εἰδωλολατρείαν, διὰ τὸ ὁποῖον ἦλθεν ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ ἐπάνω εἰς τὴν βασιλείαν και εἰς τοὺς ἀπογόνους του⁵.

(1) Βασιλ. ις'. (2) 2. βασ. β'. και ἐξ. (3) 3. Βασ. ς'. (4) Βασ. ια.
(5) Βασ. ιβ'.

20. Ἐρ. Πότε ἐκτίσθη ὁ Ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ;

Ἄπ. Ὁ Ναὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκτίσθη πεντακοσίου εἴκοσι χρόνους μετὰ τὴν ἐξοδὸν ἐξ Αἰγύπτου.

ΚΕΦΑΛ. Ε΄.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ, ΕΩΣ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

1. Ἐρ. Τίς ἐβασίλευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος;

Ἄπ. Ὁ Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς του¹.

2. Ἐρ. Τί συνέβη κατ' ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Ῥοβοὰμ;

Ἄπ. Αἱ δέκα φυλαὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν του, καὶ δὲν ἐβασίλευε πλέον, εἰμὴ τῶν δύο φυλῶν, ἧγουν τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν.

3. Ἐρ. Πόσαι βασιλείαι κατεστάθησαν τότε;

Ἄπ. Δύο, ἧγουν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα καὶ ἡ Βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ.

4. Ἐρ. Ἀπὸ ποίας φυλᾶς συνίστατο ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα;

Ἄπ. Ἀπὸ τὰς δύο φυλᾶς, αἱ ὅποια ἔμειναν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ῥοβοὰμ, υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος.

5. Ἐρ. Πόσας φυλὰς περιεῖχεν ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ περιεῖχε τὰς δέκα φυλὰς, αἱ ὅποια ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο.

6. Ἐρ. Τίς ἔγινε πρῶτος βασιλεὺς τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Πρῶτος βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ ἐχρημάτισεν ὁ Ἱεροβοὰμ.

7. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἱεροβοὰμ εἰς τὰ τῆς θεησκείας;

Ἄπ. Ὁ Ἱεροβοὰμ ἔφερε τὴν εἰδωλολατρείαν εἰς τὴν βασιλείαν του, ἐπειδὴ κατεσκεύασε δύο χρυσὰ μοσχάρια, διὰ τὰ προσκυνῶνται ὡς Θεοὶ τοῦ Ἰσραήλ.

8. Ἐρ. Διατί ἔφερε τὴν εἰδωλολατρείαν ὁ Ἱεροβοὰμ;

Ἄπ. Διὰ τὰ ἐμπόδιση τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γὰ πηγαί-

(1) Βασ. ιβ'. καὶ ἐξ.

νωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτάς, καὶ ἐπομέ-
 νως ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποταχθῶσι πάλιν εἰς τοὺς βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ.

9. Ἐρ. Διέμεινε πάντοτε ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Ὅλοι οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ ἦσαν εἰδωλολάτραι, κα-
 θὼς ὁ Ἱεροβοάμ· τινὲς δ' ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐστερέωσαν φανερὰ
 τὴν προσκύνησιν τῶν ψευδῶν Θεῶν.

10. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν
 μεταξὺ εἰς τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Ἐστειλεν εἰς αὐτοὺς προφῆτας διὰ νὰ τοὺς ἐλέγχωσι
 διὰ τὰς ἀμαρτίας των, καὶ νὰ τοὺς σύρωσιν ἀπὸ τὴν εἰδω-
 λολατρείαν.

11. Τίς ἐστάθη ὁ ὀνομαστότερος ἀπ' αὐτοὺς τοὺς προφῆτας;

Ἄπ. Ὁ Ἡλίας περιφημὸς διὰ τὸν μέγαν του ζήλον· αὐτὸς
 ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, ἀφήσας τὸν προφήτην Ἐλισσαῖον
 εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

12. Ἐρ. Πότε ἐπροφήτευσεν ὁ Ἡλίας;

Ἄπ. Ὁ Ἡλίας ἐπροφήτευσεν εἰς καιρὸν τοῦ Ἀχαάβ, ἀσε-
 βοῦς καὶ διώκτου βασιλέως τοῦ Ἰσραήλ.

13. Ἐρ. Πόσον καιρὸν διέμεινε ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Ἄπ. Διέμεινε δι' ἑκοστίους πενήκοντα σχεδὸν χρόνιας, ἕως
 τῆς βασιλείας τοῦ Βασι, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὁποίου ἠφανίσθη.

14. Ἐρ. Τίς ἠφάνισεν αὐτὴν τὴν βασιλείαν;

Ἄπ. Σαλμανάσσορος ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, ὃς τις ἔλα-
 θε τὴν Σαμάρειαν, μητρόπολιν τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ
 ἔφερε τὰς δέκα φυλάς εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἔπειτα
 διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους χώρας.

15. Ἐρ. Οἱ Ἰσραηλίται τῶν δέκα φυλῶν ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν
 πατρίδα των;

Ἄπ. Δὲν ἐπέστρεψαν πᾶρες ὀλίγοι τινὲς, οἱ δὲ περισσό-
 τεροι ἔμειναν ἔξω διεσπαρμένοι.

16. Ἐρ. Πόσον καιρὸν ἔμεινε περισσότερο ἢ βασιλεία τοῦ Ἰούδα, ἀφοῦ ἠφανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰσραήλ;

Ἀπ. Ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα διέμεινεν ἔτι χρόνους ἑκατὸν τριάκοντα, ἔχουσα μητρόπολιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

17. Ἐρ. Δὲν ἐπροσκυνεῖτο ὁ ἀληθὴς Θεὸς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ;

Ἀπ. Ὁ ἀληθὴς Θεὸς ἐπροσκυνεῖτο εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν ὁποῖον εἶχε κτίσει ὁ Σολομὼν ἐχρημάτισαν ὅμως καὶ βασιλεῖς ἀσεβεῖς, οἱ ὅποιοι εἰσῆξαν ἐνίοτε τὴν εἰδωλολατρείαν.

18. Ἐρ. Δὲν ἔστειλεν ὁ Θεὸς προφήτας καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τότε πολλοὺς προφήτας, οἷον τὸν Ἡσαΐαν, τὸν Ἰερεμίαν, τὸν Ὡσηῆ, τὸν Ἀμώς, τὸν Μιχαΐαν καὶ ἄλλους τινάς.

19. Ἐρ. Τί ἔπραττον αὐτοὶ οἱ προφῆται;

Ἀπ. Αὐτοὶ ἐναντιόνογτο εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ εἰς τὰς παρανομίας τοῦ λαοῦ ἀνήγγελλον καὶ κρίσεις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπρόλεγον τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου.

20. Ἐρ. Δὲν ἐφάνησαν βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰούδα.

Ἀπ. Ἐφάνησαν μερικοὶ βασιλεῖς εὐσεβεῖς καὶ ζηλωταί, οἷον ὁ Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωάθαμ, ὁ Ἐζεκίας καὶ ὁ Ἰωσίας, οἱ ὅποιοι ἐσπούδασαν νὰ ἐκριζώσωσι τὴν εἰδωλολατρείαν, καὶ νὰ σύρῃσι τοὺς ὑπάρχοντες τῶν ἀπὸ τὰς παρανομίας.

21. Ἐρ. Αἱ συμβουλαι τῶν προφητῶν, καὶ ἡ φροντίς τῶν εὐσεβῶν τούτων βασιλέων ἐπέστρεψαν τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν κακίαν;

Ἀπ. Ὁχι· οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέμενον εἰς τὰς ἀμαρτίας των, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς τοὺς ἐπαίδευσεν πολλάκις διὰ μέσου τῶν πλησιοχώρων βασιλέων.

22. Ἐρ. Ἀπὸ τίνα τέλος πάντων ἠφανίσθη ἡ βασιλεία τοῦ Ἰούδα;

Ἀπ. Ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα, βασιλέα τῆς Βαβυλωνῶς, ὁ ὁποῖος ἐπολιόρκησε τὴν Ἱερουσαλήμ (ὅταν ἐβασιλεύει Σεδεκίας ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα) τὴν ἐκυρίευσεν, καὶ ἔκασεν αὐτὴν καὶ τὸν Ναὸν.

23. Ἐρ. Πῶς μετεχειρίσθη τοὺς Ἰουδαίους ὁ Ναβουχοδοноόσωρ;
 Ἀπ. Ἀφοῦ ἐφρόνευσε πολλοτάτους, μετέφερεν ὅλους σχεδὸν
 τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν Βαβυλῶνα.

24. Ἐρ. Πότε συνέβη τοῦτο;
 Ἀπ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἠφανίσθη ἀπὸ τὸν Ναβουχοδοноόσωρα,
 τετρακοσίους εἴκοσι χρόνους, ἀφοῦ ἔκτισε τὸν ναὸν ὁ Σολομών,
 καὶ πεντακοσίους ὀγδοήκοντα ἐννέα πρὶν νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός.

 ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ ΕΩΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

1. Ἐρ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν πολὺν καιρὸν δοῦλοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα;
 Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔμειναν δοῦλοι εἰς τὴν Βαβυλῶνα, χρόνους
 ἑβδομήκοντα, καθὼς ὁ προφήτης Ἰερεμίας εἶχε τὸ προειπεῖ¹.

2. Ἐρ. Ἦτον ἐκεῖ κανένας προφήτης τὸν καιρὸν ἐκείνον μεταξύ εἰς
 αὐτούς;

Ἀπ. Ἦσαν ὁ Ἰεζεκιήλ καὶ ὁ Δανιήλ.

3. Ἐρ. Τί συνέβη μετὰ τοὺς ἑβδομήκοντα χρόνους;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν².

4. Ἐρ. Ποῖος βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς αὐτὴν τὴν ἄδειαν;

Ἀπ. Κῦρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας.

5. Ἐρ. Εἰς τίνος ὀδηγίαν καὶ Κυβέρνησιν ὑποκάτω ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
 χώραν αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἀπ. Ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν καὶ Κυβέρνησιν τοῦ Ζοροβάβελ,
 ὅστις ἦτον ἄρχων ἀπὸ τοῦ βασιλικὸν αἷμα τοῦ Ἰούδα.

6. Ἐρ. Τί ἔκαμαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀφοῦ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν;

Ἀπ. Ἐπεχειρήσαν ν' ἀνεγείρωσι τὴν πόλιν καὶ τὸν Ναὸν
 τῆς Ἱερουσαλήμ.

7. Ἐρ. Τί τοὺς ἐμπόδισεν ἀπ' αὐτὸ τὸ ἔργον;

Ἀπ. Τοὺς ἐμπόδισαν τὰ πλησιόχωρα ἔθνη εἰς τρόπον, ὥστε
 διεκόπη τὸ ἔργον ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Δαρείου, υἱοῦ τοῦ

(1) Ἱερεμ. κέ. 12. (2) Ἐσθρ. α.

Υστάσπου, βασιλέως τῆς Περσίας, ὁ ὁποῖος ἐπρόσταξε νὰ τὸ μεταρχίσωσιν.

8. Ἐρ. Ποίους προφήτας ἔστειλεν ὁ Θεὸς τότε;

Ἄπ. Ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸν Ἀγγαῖον καὶ τὸν Ζαχαρίαν διὰ νὰ θαρρύνωσι τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι τὸν Ναὸν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ.

9. Ἐρ. Πόως ἀνήγειρε μετὰ πολλοὺς χρόνους τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ;

Ἄπ. Ὁ Νεεμίας, τὸν ὁποῖον ἔστειλε κυβερνήτην εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης¹.

10. Ἐρ. Τί περισσότερον ἔκαμεν ὁ Νεεμίας;

Ἄπ. Ὁ φρόνιμος αὗτος καὶ εὐσεβὴς κυβερνήτης ἀπεκατέστησε τὴν τάξιν, καὶ τῆς πόλεως τὴν καλὴν διοίκησιν.

11. Ἐρ. Εἰς ποίους βασιλεῖς ὑποκάτω ἔζησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα;

Ἄπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔζησαν πρῶτον ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Περσίας, ἔπειτα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας, διαδόχους τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

12. Ἐρ. Τί ἔπαθον οἱ Ἰουδαῖοι ὑποκάτω εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας;

Ἄπ. Αὐτοὶ ἔπαθον πολλοὺς διωγμοὺς, μάλιστα ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἀντίοχον τὸν ἐπονομαζόμενον Ἐπιφανῆ.

13. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος;

Ἄπ. Ὁ Ἀντίοχος ἐπόρθησε καὶ ἐμόλυνε τὸν Ναὸν τῆς Ἱερουσαλήμ, κατήργησε τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ χρόνους τρεῖς, καὶ μετεχειρίσθη πᾶν εἶδος σκληρότητος, διὰ ν' ἀναγκάσῃ τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των.

14. Ἐρ. Τί ἔκαμαν τότε οἱ ζηλωταὶ τὸν Ἰουδαίων;

Ἄπ. Ὁ Ματθαίας καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰουδαῖοι ἐσυμφώνησαν διὰ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των.

15. Ἐρ. Ἔλαβε καλὴν ἔκβασιν ὁ σκοπὸς των;

Ἄπ. Ὁ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος, καὶ ὁ Ἰωνάθας, υἱοὶ καὶ οἱ

(1) Νεμ. α.

δύο τοῦ Ματθαίου, ἐνίκησαν τὸν βασιλέα Ἀντίοχον, καὶ ἀπεκατέστησαν πάλιν τὴν θεῖαν λατρείαν.

16. Ἐρ. Ἀπὸ τίνα ἐκυβερνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι μετέπειτα;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐκυβερνήθησαν χρόνους σχεδὸν ἑκατὸν ἀπὸ τοῦ διαδόχου Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀρχιερεῖς ἔχοντες καὶ τὸν τίτλον τῶν βασιλέων. Αὐτοὶ ὠνομάζοντο Ἀσσαμωναῖοι βασιλεῖς.

17. Ἐρ. Ποία ἐστάθη μετὰ ταῦτα ἡ κατάστασις τῶν Ἰουδαίων;

Ἀπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

18. Ἐρ. Τίνα κατέστησαν οἱ Ῥωμαῖοι βασιλέα ἐπάνω εἰς τοὺς Ἰουδαίους;

Ἀπ. Τὸν Ἡρώδην τὸν Ἰδουμαῖον, υἱὸν τοῦ Ἀντιπάτρου.

19. Ἐρ. Τί περίφημον συνέβη ὅταν ἐβασίλευεν ὁ Ἡρώδης;

Ἀπ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρώδου ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

ΚΕΦΑΛ. Ζ΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ, ΖΩΗΣ, ΘΑΝΑΤΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

1. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον;

Ἀπ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον εἶχαν προκηρύξει οἱ προφῆται.

2. Ἐρ. Τίς ἀπὸ τοὺς προφῆτας εἶχε προκηρύξει τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐξαιρέτως;

Ἀπ. Ὁ Δανιὴλ, ὅς τις εἶπεν, ὅτι ὁ Μεσσίας ἔμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἑτῶν, ἡγουν τῶν τετρακοσίων ἑνενήκοντα χρόνων.

3. Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ;

Ἀπ. Ἡ παρθένος Μαρία μεμνηστευμένη μετὰ τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος ἦτο τέκτων.

4. Ἐρ. Δὲν εἶχε μνηύσει εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς, ὅτι ἔμελλε νὰ γενῆ μή-
τηρ τοῦ Μεσσοῦ;

Ἀπ. Ὁ Θεὸς εἶχε στείλει τὸν Ἄγγελον Γαβριὴλ διὰ νὰ
φανερῶσθαι εἰς αὐτὴν, ὅτι ἔμελλε νὰ συλλάβῃ, μετὰ τὴν δύναμιν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ νὰ γεννήσῃ υἱόν, ὅστις ἔμελλε
νὰ ὀνομασθῆ « Υἱὸς τοῦ Θεοῦ¹ ».

5. Ἐρ. Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς;

Ἀπ. Εἰς τὴν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας.

6. Ἐρ. Ἀπὸ ποίαν φυλὴν, καὶ ἀπὸ ποίαν γενεάν ἦτον ἡ Μαρία καὶ ὁ Ἰωσήφ;

Ἀπ. Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα καὶ ἀπὸ τὴν γενεάν τοῦ
Δαβὶδ.

7. Ἐρ. Ποῖα συμβεβηκότα κατέστησαν περίφημον τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ;

Ἀπ. Ὁ τρόπος, μετὰ τὸν ὁποῖον ἀγγεγέλη ἡ γέννησις αὐτῆ
ἀπὸ τοῦς Ἄγγέλους εἰς τοῦς ποιμένας τῆς Βηθλεέμ· ὅσα εἶπεν
ὁ Συμεὼν, ὅτε ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ναόν· ἡ ἔλευσις
τῶν τριῶν Μάγων ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν, οἱ ὅποιοι ἤλλον διὰ νὰ
προσκυνήσωσι τὸ θεῖον τοῦτο παιδίον.

8. Ἐρ. Τίς ἦτον ὁ πρόδρομος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἀπ. Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ὅστις ἐγεννήθη ὀλίγον πρότε-
ρον τοῦ Χριστοῦ μετὰ τρόπον παράδοξον.

9. Ἐρ. Τί ἔκαμεν ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τοὺς
Ἰουδαίους εἰς τὸ νὰ δεχθῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἀπ. Αὐτὸς ἐκήρυττε τὴν μετάνοιαν, ἐβάπτιζεν ἐκεῖνους,
ὅσοι ἐπίστευαν εἰς τὸ κήρυγμά του, ἔλεγεν, ὅτι ἀγγικεν ἡ
» βασιλεία τῶν οὐρανῶν », καὶ ἐμαρτύρει περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Ἐρ. Ἐγνωρίσθη εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἦτον ὁ Μεσ-
σίας, ἤγουν ὁ Χριστός;

Ἀπ. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ παρρησια, καὶ νὰ
κάμνῃ θαύματα, πάρεξ εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν.

(1) Λουκ. α.

11. Ἐρ. Δὲν ἠθέλησε πρὸς τούτοις νὰ βαπτισθῆ ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν;

Ἄπ. Ναί· καὶ τότε ἠνοίχθη ὁ οὐρανός· τὸ Ἅγιον πνεῦμα κατέβη ἐπάνω εἰς τὸν Ἰησοῦν εἰς εἶδος περιστερᾶς, καὶ ἤκούσθη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, λέγουσα, αὐτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα¹ ὦ.

12. Ἐρ. Ποῦ εὐρίσκεται ἡ Ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Εἰς τέσσαρα εὐαγγέλια.

13. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἑξαιρέτως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν τρία πράγματα.

14. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ πρῶτον;

Ἄπ. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ὅλη ἁγία, καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο, πᾶρεξ εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν, εἰς τὸ ν' ἀγιάσῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ τοὺς καταστήσῃ εὐδαίμονας.

15. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον;

Ἄπ. Τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἔκαμε, καὶ τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι μεγαλώτατος.

16. Ἐρ. Τί εὐρίσκομεν εἰς τὰ θαύματα τοῦ κυρίου μας;

Ἄπ. Εὐρίσκομεν ἄπειρον δύναμιν καὶ μεγάλην ἀγαθότητα.

17. Ἐρ. Διατί ἔκαμεν ὁ Χριστὸς αὐτὰ τὰ θαύματα;

Ἄπ. Διὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ διδασκαλία του ἦτον θεία, καὶ ὅτι αὐτὸς ἦτον υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

18. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ τρίτον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειώσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν;

Ἄπ. Ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἦτον ἀγιωτάτη καὶ εὐρίσκομεν εἰς αὐτὴν τὸ παράδειγμα πάσης ἀρετῆς.

19. Ἐρ. Ποῖαι ἀρεταὶ ἐφάνησαν μάλιστα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Ὁ μέγας ζήλος, τὸν ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη του, ἡ πραότης του, ἡ ταπεινοφροσύνη του, καὶ μία τελεία ἀρνησις τοῦ κόσμου.

(1) Ματθ. 3, 16, 17.

20. Ἐρ. Ποῖον εἶχε μαζή του ὁ Χριστός, ὅταν ἦτον ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἄπ. Εἶχε τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐκλέξει, καὶ πολλοὺς ἄλλους μαθητάς.

21. Ἐρ. Πόσον καιρὸν ἐνήργησεν ὁ Χριστός τὴν διακονίαν του μεταξὺ εἰς τοὺς Ἰουδαίους;

Ἄπ. Ὁ Χριστός ἐδίδαξε παρρησίᾳ καὶ ἔκαμε θαύματα τέσσαρας σχεδὸν χρόνους.

22. Ἐρ. Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐδέχθησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν;

Ἄπ. Οἱ περισσότεροὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μάλιστα οἱ πρῶτοι τῶν, ἀπέβαλαν τὸν Χριστόν.

23. Ἐρ. Τὶ τὸν ἔκαμαν τέλος πάντων, καὶ ἕως ποῦ ἔφθασε τὸ μῖσός των;

Ἄπ. Ἔως νὰ τὸν θανατώσωσι μὲ σταυρικὸν θάνατον εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἀνὰ μέσον δύο ληστῶν.

24. Ἐρ. Τίς τὸν ἔθαψε;

Ἄπ. Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὅστις τὸν ἔβαλεν εἰς μνημεῖον νέον.

25. Ἐρ. Ἐμείνεν ὁ Χριστός εἰς τὸ μνημεῖον;

Ἄπ. Ὁχι· ἀλλὰ, καθὼς εἶχε τὸ ὑποσχεθῆ εἰς τοὺς Ἀποστόλους, ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ἔφάνη εἰς τοὺς μαθητάς του.

26. Ἐρ. Ἐμείνεν ἀκόμη πολὺν καιρὸν ὁ Χριστός ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἀφοῦ ἀνέστη;

Ἄπ. Ἐμείνεν ἡμέρας τεσσαράκοντα.

27. Ἐρ. Τί παρήγγειλεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους πρὸ τοῦ ν' ἀφήσῃ τὸν κόσμον;

Ἄπ. Παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ υπάγωσι νὰ κηρύξωσι τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν γῆν.

28. Ἐρ. Τί συνέβη μετέπειτα εἰς τὸν Χριστόν;

Ἄπ. Ὁ Χριστός ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν.

29. Ἐρ. Καὶ ἀφοῦ ἀνελήφθη τί ἕστειλεν εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ;

Ἄπ. Ἐστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάληψιν, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

ΚΕΦΑΛ. Η΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

1. Ἐρ. Ποῦ ἐκήρυξαν πρῶτον οἱ Ἀπόστολοι τὸ Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ ἔλα-
θον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὴν
Ἱερουσαλήμ· καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐδέχθησαν τὴν Χριστιανικὴν
πίστιν¹.

2. Ἐρ. Πῶς ἐβεβαίοναν οἱ Ἀπόστολοι τὸ κήρυγμά των;

Ἀπ. Οἱ ἀπόστολοι ἐβεβαίοναν τὸ κήρυγμά των μὲ τὰ θαύ-
ματα.

3. Ἐρ. Ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι κατ' ἀρχὰς τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἐθνικούς;

Ἀπ. Ὅχι· αὐτοὶ διέτριψαν μερικόν καιρὸν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

4. Ἐρ. Πότε ἤρχισε νὰ κηρύττεται τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς ἐθνικούς;

Ἀπ. Ἀφοῦ ὁ Θεὸς ἐφανερώσεν εἰς τὸν Ἀπόστολον Πέτρον
δι' ἀποκαλύψεως, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον ἔπρεπε νὰ κηρυχθῆ εἰς ὅλα
τὰ ἔθνη.

5. Ἐρ. Τί ἔκαμαν τότε λοιπὸν οἱ Ἀπόστολοι;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἐπῆγαν νὰ κηρύξωσι τὴν χριστιανικὴν
πίστιν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

6. Ἐρ. Δὲν εὔρισκαν Ἰουδαίους οἱ Ἀπόστολοι εἰς ὅλα τὰ μέρη, ὅπου
περιήρχοντο;

Ἀπ. Οἱ Ἀπόστολοι εὔρηκαν Ἰουδαίους σχεδὸν πανταχοῦ,
καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπῆγαιναν πρῶτον.

7. Ἐρ. Ποῖοι ἦσαν αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἀπ. Ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τῶν δέκα
φυλῶν, οἱ ὅποιοι εἶχον διασπαρῆ πρὸ χρόνων πολλῶν εἰς ὅλον
τὸν κόσμον.

(1) Πράξ. 4. καὶ τ.

8. Ἐρ. Δὲν ἤρχοντο ὁμοίως καὶ πρὸς τοὺς ἐθνικοὺς οἱ Ἀπόστολοι;

Ἄπ. Ναί· Οἱ Ἀπόστολοι ἐκάλουν ὅλους ἀδιάφορος εἰς τὴν σωτηρίαν.

9. Ἐρ. Ποῖον ἐστάθη τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρώτων ὑπηρετῶν τοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Μεγαλώτατος ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐδέχθη τὸν χριστιανισμόν εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

10. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ σημειώσωμεν διὰ τὴν παράδοξον ταύτην ἐπίδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου;

Ἄπ. Αὐτὴ ἡ ἐπίδοσις ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι θεῖα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ θρησκεία.

11. Ἐρ. Τίνι τρόπῳ;

Ἄπ. Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐπίδοσεως ταύτης ἐπληρώθη ἐκεῖνό, τὸ ὅποιον εἶχε προειπεῖ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τὴν στερέωσιν τῆς Βασιλείας του.

12. Ἐρ. Τί ἄλλο ἀξιοσημείωτον εὕρισκόμεν εἰς τὴν ἐπίδοσιν ταύτην;

Ἄπ. Ὅτι πλῆθος ἀπειρον ἀνθρώπων ἐνηγκαλίσθη τὸν χριστιανισμόν, μὲ ὄλον ὅτι οἱ χριστιανοὶ τότε κατετρέχοντο.

13. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὸν καιρὸν ἐκεῖνον;

Ἄπ. Ἡ Ἱερουσαλήμ ἐκυριεύθη καὶ κατηδαφίσθη ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους, ὁ ναὸς ἐκαύθη, καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἐθανατώθησαν εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον.

14. Ἐρ. Τί συνέβη εἰς τοὺς ἐπιλοιπούς τοῦ ἔθνους τούτου;

Ἄπ. Οἱ ἐπιλοιποὶ διεσπάρησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν.

15. Ἐρ. Πότε συνέβη ὁ ἐξολοθρευμὸς αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων;

Ἄπ. Ὁ τελευταῖος ἐξολοθρευμὸς τῶν Ἰουδαίων συνέβη τεσσαράκοντα σχεδὸν χρόνους μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καθὼς καὶ αὐτὸς ῥητῶς εἶχε τὸ προειπεῖ.

16. Ἐρ. Ἠδυνήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σηκωθῶσιν ἀπὸ τὴν πτῶσιν ταύτην;

Ἄπ. Αὐτοὶ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποκατασταθῶσι ποτὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν πατρίδα των, ἀλλ' εὕρισκονται μέχρι τὴν σήμερον διεσπαρμένοι.

17. Ἐρ. Διατί ἐπαίδευσε τόσον αὐστηρὰ ὁ Θεὸς τὸ ἔθνος ταῦτο;
 Ἀπ. Διότι ἀπέβαλαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
18. Ἐρ. Ἀπεβλήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ παντός ἀπὸ τὸν Θεόν;
 Ἀπ. Ὁχι· ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος θέλει ἐπιστρέψει ποτὲ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θέλει τὸ δεχθῆναι πάλιν εἰς τὴν διαθήκην του¹.
19. Ἐρ. Τί κέρδος λαμβάνει ὡς τόσον ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἀπὸ τὸν διασκορπισμὸν καὶ τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰουδαίων;
 Ἀπ. Αὕτη λαμβάνει τὸ κέρδος τοῦτο, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν καὶ ἐχθροὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν, εἶναι μάρτυρες ἀξιόπιστοι τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς θεϊότητος τῶν βιβλίων τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ τῶν προφητειῶν· ἐπειδὴ αὐτοὶ δεχονται τὰ βιβλία καὶ τὰς προφητείας αὐτάς, καθὼς καὶ ἡμεῖς.
20. Ἐρ. Τί βλέπομεν πρὸς τούτους εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἰουδαίων;
 Ἀπ. Μίαν φανεράν πληρωσιν τῶν προφητειῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΚΕΦΑΛ. Θ'.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

1. Ἐρ. Τί πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀκριβέστερον τὴν θρησκείαν, τὴν ὁποίαν κηρύττουν οἱ Ἀπόστολοι;
 Ἀπ. Πρέπει νὰ ἠξεύρωμεν τί ἐξήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τί ὑπέσχοντο εἰς αὐτούς.
2. Ἐρ. Τί ἐξήτουν οἱ Ἀπόστολοι;
 Ἀπ. Δύο πράγματα ἐξήτουν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἵγουν τὸ νὰ πιστεῦσιν καὶ νὰ μετανοήσωσι.
3. Ἐρ. Εἰς ποῖον ἐδίδασκον τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεῦσιν;
 Ἀπ. Εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
4. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ ἔθνικοι ἐξαιρέτως;
 Ἀπ. Οἱ ἔθνικοι ἔπρεπε ν' ἀρνηθῶσι τὴν εἰδωλολατρείαν,

(1) Ῥωμ. ια΄.

καὶ νὰ ὑπόσχεθῶσι νὰ προσκυνῶσι καὶ νὰ λατρεύωσι μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

5. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν οἱ Ἰουδαῖοι;

Ἄπ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔπρεπε νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Μεσσίας, ἤγουν ὁ μέγας λυτρωτῆς, τὸν ὁποῖον εἶχαν ὑπασχεθῆ εἰς αὐτοὺς οἱ προφῆται.

6. Ἐρ. Τί ἐκήρυττον οἱ Ἀπόστολοι περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ἄπ. Ὅτι ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

7. Ἐρ. Ἀπὸ ποῖον ἦλθε νὰ ἐξαγοράσῃ καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἰησοῦς Χριστός;

Ἄπ. Ἦλθε νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας των, ἀπὸ τὴν καταδίκην καὶ ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον.

8. Ἐρ. Καὶ τί ἐπροξένησεν ὁ Χριστός εἰς ἐκείνους ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν;

Ἄπ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐπροξένησεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κληρονομήσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν.

9. Ἐρ. Ποῖον εἶναι τὸ δεύτερον, τὸ ὁποῖον ἐζήτησαν οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

Ἄπ. Τὸ νὰ μετανοήσωσι, καὶ ν' ἀλλάξωσι διαγωγὴν.

10. Ἐρ. Εἰς ποίαν κατάστασιν ἦσαν οἱ ἄνθρωποι τότε;

Ἄπ. Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν κατὰ πολλὰ διεφθαρμένοι καὶ εἰς πᾶν εἶδος κακίας προσηλωμένοι.

11. Ἐρ. Ποῖα ἦσαν τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα ἐβασίλευαν εἰς τὸν κόσμον τότε;

Ἄπ. Τὰ κυριώτερα ἁμαρτήματα ἦσαν ἡ ἀσέβεια, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ἀκρασία, ἡ ἀσπλαγχνία, ἡ ἀδικία, ἡ πλεονεξία, καὶ ἡ ὑπερηφάνια.

12. Ἐρ. Τί ἔπρεπε νὰ κάμωσιν, ὅσοι ἤθελον νὰ συγκαταταχθῶσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἤγουν νὰ γίνωσι μέλη τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας;

Ἄπ. Ἐπρεπε ν' ἀρνηθῶσι δημοσίως ὅλα αὐτὰ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νὰ ὑπόσχεθῶσι νὰ ζῶσι κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

13. Ἐρ. Τί ὑπέσχοντο οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἤθελον πιστεῦσαι εἰς τὸν Θεὸν καὶ μετανοήσαι;

Ἄπ. Οἱ Ἀπόστολοι ὑπέσχοντο εἰς αὐτοὺς δύο μεγάλας ὑποσχέσεις.

14 Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ πρώτη ὑπόσχεσις;

Ἄπ. Ἡ πρώτη ὑπόσχεσις τῶν Ἀποστόλων ἦτον, ὅτι ὁ Θεὸς ἔμελλε νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας, ὅσας εἶχον πράξει προτοῦ νὰ καλεσθῶσιν εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν.

15. Ἐρ. Ποία ἦτον ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις;

Ἄπ. Ἡ δευτέρα ὑπόσχεσις ἦτον, ὅτι ὁ Θεὸς ἔμελλε νὰ τοὺς δεχθῇ εἰς τὴν διαθήκην του, καὶ νὰ δώσῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν εἰς αὐτοὺς.

16. Ἐρ. Πῶς ἐκυροῦντο αὐταὶ αἱ ὑποσχέσεις;

Ἄπ. Ἐπεκυροῦντο διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

17. Ἐρ. Ποίας ἀπειλὰς ἔκαμαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἤθελον νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Ἄπ. Οἱ Ἀπόστολοι ἔλεγον εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἔμελλον νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τὴν σωτηρίαν, καὶ νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον.

18. Ἐρ. Ποῖον εἶναι λοιπὸν τὸ χρέος ἐκείνων, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν θείαν αὐτὴν θρησκείαν, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι;

Ἄπ. Τὸ χρέος των εἶναι νὰ ἀγαπῶσι, νὰ ἤγαι εἰς αὐτὴν προσκολλημένοι καὶ νὰ πράττωσιν ὅσα αὐτὴ προστάσσει.

19. Ἐρ. Καὶ τί κέρδος θέλομεν λάβει ἀπὸ τούτου;

Ἄπ. Θέλομεν ἀποκτήσει διὰ τούτου τὴν οὐράνιον δόξαν καὶ μακαριότητα.

20. Ἐρ. Πότε θέλομεν γενῆ μέτοχοι ταύτης τῆς δόξης.

Ἄπ. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ.

Εἰς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

1	Χριστιανικῆς Διδασκαλίας μάθημα τμήματος Α'. Προσευχῆς, ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.	Δ. Δ. 10
2	Χριστιανικῆς Διδασκαλίας μάθημα τμήματος Β'. Ἱερᾶς Ἱστορίας Σύνοψις, ἔκδ. ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.	23
3	Χριστιανικῆς Διδασκαλίας μάθημα τμήματος Γ'. Ἱερᾶς Κατηχήσεως Σύνοψις, ἔκδ. ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.	15
4	Διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, συναρθεῖσα παρὰ τοῦ Ἀγγλου Κ. Γ. Ἰρβιγγος, μετεφράσθη δὲ ὑπὸ Σ. Ἀντωνιάδου. ἔκδ. ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.	50
5	Ἀρχαιολογία Ἑλληνική ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.	1: —
6	Μαθήματα πρακτικῆς ἠθικῆς ὑπὸ Ι. Π. Κ.	20
7	Ἀναγνωσματάριον πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὑπὸ Κωνσταντινίδου.	33
8	Γεωγραφίας στοιχειῶδη μαθήματα ὑπὸ Κ.	75
9	Γεωγραφία Μαθηματικὴ καὶ Φυσικὴ περιόδου Α'. τμήματος Β' ὑπὸ Ι. Π. Κ.	50
10	Περίληψις τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὑπὸ Κωνσταντ. Χριστοδούλου· ἔκδοσις τρίτη, μετ' προσθήκας καὶ σημειώσεως, ἔκδ. ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ.	65
11	Ἀλφαβητάριον διὰ τοὺς μαθ. τῆς παιδαγωγίας.	25
12	Ἐγχειρίδιον ἀνθρωπολογίας ὑπὸ Ε. Μ.	75
13	Ἐξοικλήσιον τοῦ δάσους.	30
14	Ἡ Περιστερά.	30
15	Τὰ Λύγὰ τοῦ Πάσχα.	23
16	Περὶ συμπεριφορᾶς.	20
17	Διάλογος ἡ περὶ Θείου Νόμου.	20
18	Ψυχολογία πρὸς διδασκαλίαν τῶν παιδῶν.	35
19	Πίνακες Ἀναγνώσεως ἔκδοσις Ἀθηνῶν.	20: —
20	Πίνακες ἀριθμητικῆς Δρακτικῆς.	10: —
21	Ῥομβιδίων ἐν τῇ νήσῳ του.	1: —
22	Πρώτη Τροφή τοῦ ὑγινοῦ ἀνθρωπίνου νοοῦ μεταφρ. ἐκ τοῦ Γερμαν· ὑπὸ Γ. Γενναδίου, ἔκδ. ΣΤΕΡΕΟΤ.	1: 50
23	Περίληψις Φυσικῆ· Ἐπιστήμη· ὑπὸ Γ. Παγῶντος.	2: —

Τιμᾶται Λεπτὰ 25.